

College van B&W van Amsterdam
Postbus 202
1000AE Amsterdam

Amsterdam, 1 november 2018

Betreft: Directe invoering bindende ruimtelijke sportnorm

Geachte burgemeester en wethouders,

De Sportraad Amsterdam is verheugd over de aandacht die sport en bewegen in het coalitieakkoord krijgen. In het bijzonder doet het ons deugd dat in uw coalitieakkoord als doelstelling staat opgenomen dat het aanbod van sportvoorzieningen moet mee ontwikkelen met de groei van de stad. Ook in uw verkiezingsprogramma's onderschreef u al het belang van voldoende maatschappelijke voorzieningen. En, niet in de laatste plaats, u heeft uw handtekening geplaatst onder het Amsterdams sportakkoord, waarin de invoering van de ruimtelijke sportnorm wordt aangekondigd.

Gelet op de urgentie en het belang van deze sportnorm keek de Sportraad verwachtingsvol uit naar concrete plannen van dit college. De stad blijft immers in rap tempo verder groeien en de sport kan daarbij niet achterblijven. De eerste tekenen baren ons echter zorgen. In nieuwe ruimtelijke ontwikkelplannen wordt nog steeds geen ruimte voor sport gereserveerd en ook de Begroting 2019 bevat nauwelijks investeringen die leiden tot extra sportieve ruimte. Met deze brief willen wij u wijzen op de gevolgen hiervan en u op het hart drukken haast te maken met de invoering van de dwingende ruimtelijke sportnorm. Anders dreigt de sport in onze stad opnieuw slachtoffer te worden van de Amsterdamse bouwwoede.

Het belang van een dwingende ruimtelijke sportnorm

In 2010 constateerde de Sportraad Amsterdam naar aanleiding van het falende ruimtelijk beleid bij de ontwikkeling van IJburg dat het vaststellen van harde normen voor het reserveren van sportieve- en bewegingsruimte noodzakelijk is om voldoende ruimte voor sport te reserveren. In een reactie op de hernieuwde groei van Amsterdam adviseerden wij in 2016 een verplichtende ruimtelijke sportnorm in te voeren. Dit advies kon op brede steun van de gemeenteraad rekenen en leidde tot een amendement voor invoering van de sportnorm¹. Het vorige college koos er desalniettemin voor de verplichtende sportnorm af te waarderen tot een meer vrijblijvende ambtelijke richtlijn. Alle ontwikkelplannen die sindsdien zijn vastgesteld laten zien dat de sportnorm niet wordt toegepast. Kennelijk is een richtlijn onvoldoende om te komen tot daadwerkelijke implementatie. Immers, de door de gemeenteraad gewenste extra ruimte voor sport is in bovengenoemde ontwikkelplannen verwaarloosbaar.

Een pijnlijke constatering, temeer omdat Amsterdam al op een achterstand staat. Onze stad kent momenteel een tekort aan hockeyvelden en tennisbanen, in verschillende delen van de stad kampen verenigingen met wachtlijsten en overal puilen de binnensportaccommodaties uit. Amsterdam groeit ondertussen door. Alleen al in 2019 worden investeringsbesluiten voor 16.000 nieuwe woningen voorzien². En ook hierin is vooralsnog nauwelijks extra ruimte voor sport opgenomen. Wij vragen ons af waar deze circa 33.000 nieuwe Amsterdammers straks moeten gaan sporten. Tot op heden geven de plannen van dit nieuwe college geen uitsluitsel over dit vraagstuk. De tekorten dreigen daarmee ook onder uw verantwoordelijkheid verder toe te nemen.

Tekorten aan sportieve ruimte in een stedelijke omgeving laten zich achteraf niet eenvoudig herstellen. Sport is immers een relatief grote ruimtegebruiker. Zelfs kleinschalige stedelijke sportparken zijn straks niet zomaar even in te passen in recent aangelegde woonwijken. De correctierondes die later nodig zijn om de tekorten aan sportvoorzieningen weg te werken zullen dan ook moeizaam en kostbaar zijn. In de tussentijd zal opnieuw een generatie

¹ Amendement Van Dantzig, Kwint, Yeşilgöz-Zegerius en Kayar inzake de Sportvisie 2025 (ruimtelijke sportnorm), 30 november 2016.

² Monitor woningbouwplannen, https://maps.amsterdam.nl/woningbouwplannen_monitor

Amsterdamse kinderen opgroeien met te weinig mogelijkheden om te kunnen sporten en bewegen in hun eigen buurt.

Uiteraard is de Sportraad blij met het voornemen van het college om in de begroting van 2019 geld te reserveren voor het onderhouden en intensiveren van bestaande sportvoorzieningen. Dit is echter niet genoeg. Deze investeringen leiden nauwelijks tot extra vierkante meters voor sportbeoefening, maar zijn vooral bedoeld voor het onderhouden en intensiveren van bestaande voorzieningen. Om de huidige accommodatietekorten weg te werken en de groei van de stad op te kunnen vangen is de komst van extra ruimte voor sport pure noodzaak.

Het verleden heeft aangetoond dat vrijblijvendheid ten aanzien van het reserveren van ruimte voor sport onze kinderen en stad niet hebben geholpen. Sportvoorzieningen verdwenen naar de randen van de stad of sneuvelden - in het geval van IJburg - zelfs al op de tekentafels. Om dit soort scenario's in de toekomst te voorkomen is het noodzakelijk nu verplichtende regelgeving te formuleren en deze stevig te verankeren in het besluitvormingsproces van alle ruimtelijke projecten. De sportnorm dient daarom een bindende vierkante meter norm te worden, die bestuurlijk wordt vastgesteld en geen enkele ruimte laat voor brede interpretatie.

De Sportraad is er van overtuigd dat dergelijke bindende sportnorm de enige manier is om de sportieve ambities van Amsterdam ook de komende twintig jaar waar te kunnen maken en – nog belangrijker – om de stad leefbaar en zijn inwoners gezond te houden. Wij rekenen op spoedige invoering van de bindende sportnorm en zouden graag op korte termijn de planning voor het besluitvormingstraject ontvangen. Mocht u onverhoopt menen van dit advies te moeten afwijken dan verzoeken wij u ons uw keuze helder beargumenteerd toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

drs. A.G.M. Telleman

Voorzitter

SPORTRAAD AMSTERDAM